

Pane, nie som hoden, aby si vošiel pod moju strechu, ale povedz iba slovo a môj sluha ozdravie. (Mt 8, 5 - 13)

(Slavomír Jusko) Centurio, pohanský dôstojník okupačnej armády, prosí za iného pohana, zrejme vojaka okupačnej armády. Dôstojník si zrejme uvedomuje prekážku, ktorá spočíva v tom, že pravoverní Židia nevstupovali do pohanských domov, ktoré považovali za rituálne nečisté. Pokiaľ ten dom súvisel s kasárňami rímskej posádky, mohol byť tento problém pociťovaný ešte ostrejšie. Ako alternatívu k Ježišovej návšteve chorého stotník ponúka uzdravenie slovom, na diaľku. Slovo, ktorým má Ježiš uzdraviť, prirovnáva rímsky dôstojník k vojenskému rozkazu. Vie, že ten, kto skutočne rozhoduje, nemusí nikam behať. Po bojisku behajú tí, čo o ničom nerozhodujú. Rozhoduje sa niekde inde: slovom. Dôstojník preukazuje Ježišovmu slovu veľkú dôveru.

Bolo to Kristovo slovo, ktoré zastavilo pyšného farizeja Šaula pri Damasku a urobilo z neho pokorného a obetavého apoštola pohanov Pavla. Toto Kristovo slovo vrátilo dôveru Petrovi po trojnásobnom zapretí. Otvárajme aj my svoje srdcia tomuto slovu. Amen.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)